

БІРЕЦЬКА Оксана Лонгинівна (псевд. — Оксана Оканенко; 12. 03. 1890, м. Городок, нині Львів. обл. — 21. 02. 1959, Львів) — піаністка, педагог і громадська

діячка. Дочка [О. Бажанської-Озаркевич](#), онука [П. Бажанського](#). Закін. Вищий муз. інститут у Львові (1908). У 1914–18 — на еміграції у Відні. Удосконалювала майстерність у Віден. академії (кл. Є. Лялевича). Засн. і кер. філії Муз. інституту ім. М. Лисенка в Городку (кін. 20-х рр. — 1939). Виступала з концертами в містах Галичини. Член «Просвіти» й Союзу Українок. 13 квітня 1940 разом із батьком Л. Озаркевичем вивезена в Казахстан. Стараннями дир. Львів. консерваторії [В. Барвінського](#) 1946 повернулася до Львова. 1947–57 працювала в муз. школах Львова. Писала оповідання, створювала нескладні вальси, коломийки, танці.

Рекомендована література

1. Бурачинська Л. Пам'яті української піаністки // Наше життя. Філадельфія. 1963. № 7;
2. Паламарчук О. Просвіта і просвітяни Городка. Л., 1998.

[О. Р. Паламарчук](#)

Бібліографічний опис:

Бірецька Оксана Лонгинівна / О. Р. Паламарчук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35367>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).